

I eldens sken kan jag skönja dig
en skugga utav lågors lek
ej mer skall jag få möta din blick och få krama din fasta hand
upp mot skyn böljar röken fram i ett hav utan land
i bålets glöd fräser runor fram, tyd dem om du kan

Runt i ring jag dansar omkring, jag hetsar blodet varmt
trumman min dånar vilt ich skönt, hettan slår sig lös
galdrar svuros vid ättens band, en baneman jag fann
rygg mot rygg över fjärran hav, en högre ställ du var

Vet du nu eller ej

Vid urbergets rot mullrar jordens sång
ett varsel så mäktigt av tidens gång
vid moderns barm vi styrkte varann, ur källornas brunn vi drack
spörj mig nu där jag allena stå på klippställ svart över smärtan
s sår
hör min stämma så hes och sprödd av sorgens spjut jag sköts

Nu av tråd danas ödets varp, en skimrande väv av livets allt
upp på en skinande sköld vi bars vi två utav far
kroppe skälver av vanmakts rus, svetten flödar med helgad sejd
en långt uti dunkelt fång, bakom mörker ser jag ljus

Vet du nu eller ej

Blottat sinne över väglöst land
en herrelös vind bortom dödas hägn
i köldens spår isas varje tå, i de världar jag skola gå
kom alla krafter från söder och norr, vilda sejddjur visa er nu
för i denna hård skall ett svärd bli smitt, härdat i mitt blod

Över land, över hav
jag skall finna en baneman
över land, över hav
jag flyger i örneham